

ВІСТІ З БУКОВИНИ.

ХТО ЗІСТАВ ВИБРАННИЙ ПОСЛОМ НА БУКОВИНІ.

Хоч остаточно розподілу посольських мандатів ще нема, то все таки більш як певним є, що до румунського парламенту увійшли з Буковини такі послы:

З черновецького виборчого округу: 5 кандидатів правлячої, аверсканської партії, а саме: міністер для Буковини др. Дорі Попович, два москвофіли Борис Велигорський і др. К. Смерчанський, два Жиди і кандидат параністичної партії, голова царністичної партії на Буковині, Румун, адвокат др. Болнареску.

З сорокинського округу: два кандидати аверсканської партії — оба Румуни, і один кандидат царністів, також Румун.

З радочевського округу: два Румуни — аверсканці, один Румун царніст і один кузіст. З Кімпольонгу два Румуни — аверсканець і кузіст, а з Сучави три Румуни — аверсканець, царніст і кузіст.

Буковинська соціал-демократична партія, з якою йшла до виборів також українська соц.-дем. партія, мимо того,

що одержала на Буковині більше чим 15,000 голосів, а в черновецькому окрузі на кілька соток більше, чим царністи, мандатів не дістав, бо одержала в цілій Румунії тільки 1.8% голосів, коли потрібно було дістати 2 процент, щоби взяти участь в розподілі мандатів.

РАБОТНИЧО-СЕЛЯНСЬКИЙ БЛОК (КОМУНІСТИ) НА БУКОВИНІ СВОЄЛІСТІ НЕ ВИСТАВЛЯВ ТОМУ, ЩО "СПІЗНИВ РЕЧИНЦЬ ВНОШЕННЯ ЛІСТ".

МАСОВІ АРЕШТИ КОМУНІСТІВ.

Як повідомляв черновецький "Форвертс" — переправдила румунська сигуранца, зараз-же в кілька днів по виборах, масові арешти в Чернівцях і по всіх українських селах, що агітували і голосували за соціал-демократичну партію. Імена арештованих держит сигуранца в тайні, а тільки повідомляє, що арешти переправджено у зв'язку з викриттям широко розгалуженої комуністичної організації на Буковині. Арешти мабуть мають за цілю опрацювати ще більший терор румунських бояр над українським населенням на Буковині.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ВРАЖИННЯ З ДВОХ ВЕЧЕРІВ В УКР. РОБ. ДОМІ.

Едмонтон, Алта.

Про з'їзд робітничих і фермерських делегатів ТУРФДім, який відбувся в Едмонтоні в дні 10, 11, і 12 червня я не буду розписувати, бо мусів працювати в ті дні і не міг бути на ньому. Я тільки торкнуся двох вечерів з часу того з'їзду, які лишили по собі сильні враження, а то тому, що на них були виставлені два надзвичайно цікаві предствалення, що вперше появились на сцені Укр. Роб. Дому в Едмонтоні. Згадані предствалення відбулися на дні 11. і 12. червня.

Першого вечера дня 11. червня, в п'ятницю, відділ Секції Молоді відіграв досить добре три одякатики п. н. "Роконин Каміра", "Збиточник" і "Малі Ковалі". Цей вечір був присвячений для вшанування десятирок ролки смерті українського поета і письменника і широкого та непохитного борця за визволення працюючих мас Східної Галичини, Івана Франка.

Маленькі члени відділу Секції Молоді старанно виконували свої ролі і загалом гарно виважилися з них, з якого присутні були дуже здивовані та нагороджували молоденьких аматорів гучними оплесками.

Я з своєї сторони теж складаю призначення молоденьким ковалам за їх гарну гру і з тої нагоди кажу до них: молоденькі товариші, товаришки, діти працюючих батьків! Держать цупко молоток і своїх рухів і бийте пошлядою темноту, яка стоїть гранітною стіною перед працюючим населенням народом — до остаточної перемоги!

Другого вечера, тоб-то в суботу, 12. червня драмгурток відіграв прекрасну драму написану відомим пролетарським письменником т. М. Ірчаном п. н. "Палама Галичина". В драмі предствалення, як гандіські комуністи борються в нутрі своєї організації з прокаторами.

Перед розпочаттям штуки т. М. Шагунський пояснив зміст цієї драми та попросив присутніх, щоб задержали спокій підчас гри.

Сама Укр. Роб. Дому була запрошена в цей вечір по береги і присутні робітничо-партійно стежили за грою аматорів. Були вправді місцями підчас гри деякі неспокійні діла, але не діяло з сторони малюк дітей.

Намажить також замалити, що предствалення затяглося задовго, а то тому, що публіка не зійшла на час. Другим разом товариші повинні старанно приходити вчасно, бо це дозволяло б покинути всяку виставу в своїй часі.

Пролетар.

СПІЛЬНА ПРАЦЯ В КОРИСТЬ УКР. РОБ. ПРЕСИ.

Вест Форт Вайн, Онт.

Коли зближаєся місяць травень, місцевий відділ Жіночої Секції постає собі за обов'язок зібрати спільні сили разом з місцевим відділом ТУРФДім і започаткувати працю в цім місяці в користь своєї преси. Перш всего ухвалено було, щоби не пропустити ані одної суботи не використати її на який підприємство, про що вираз вибраний травневий комітет враз з режисером постарався, бо прилягав щось до праці на кожну суботу.

Про працю товаришок я не думаю згадувати зокрема, лише скажу, що була наша спільна праця як товаришок, так товаришів і їхніх дітей. Ми всі шире і зацікавлено працювали в користь нашої робітничої преси. Ми спільно з товаришами нашу працю читали, спільно з нею освідомлюємося, ми спільно при допомозі наших товаришок отримали наші записані очі та туманні ріжками пасивними найманими головами, тому й спільно в її користь ми працювали. Скільки ми придбали для загалу цілих, буде поквитовано в нашому травневому звіті.

А ви, товариші і товаришки, що ще дивитесь байдужо на робітничу пресу, що ще дивитесь на українських панків, тих, що нашу пресу ганять, киньте вже раз їх опіку і ставайте передлатками робітничої преси, бо вона є нашим найкращим вчителем. Тільки роб. преса учить нас, як маємо боритися за свої права, як боритися проти тих, що сучуть з нас наші життєві соки. Тільки робітничі преса отирає нам наші очі і для її користі ми повинні працювати.

Живіть наші робітничо-фермерські преси!

Праця товаришок над молоддю.

При цій нагоді хочу згадати дещо про працю наших товаришок над молоденькими шкільними товаришками. Згідно з ухвалою з'їзду ТУРФДім засновано в нашій місцевості при відділі ТУРФДім школу рунчик робіт, котра відбувається 3 рази в тиждень. Родичі дуже радо послоняють своїх дітей до школи і з кожним днем число дітей тут збільшується. Також видно гарний поступ в наші.

До навчання рунчик робіт зголошались: Т-ка Залозецька, Т-ка Бойкович, Т-ка Добрянська. Цим товаришкам належить ширша подяка за їхні шкільні труди на цім полі.

На цім місяці закінчили всі родичі, щоби вони послали своїх дітей до Укр. Роб. Дому Школи, котра однак може дати їм діючому науку та виховання. В Укр. Роб. Школі і працюють вони, хто вони, ці вони діти та навчаються пошанувати старші діла своїх батьків.

Я пишу далі: робітничі і робітничі! Ставайте всі до наших рядів, де будемо спільно над собою працювати і освідомлюватися.

Всі, всі до організації!

Робкорка.

ЗАБУВ.

Едмонтон, Алта.

Працюючи тяжко кожної днини в "свого пана" на лембер-арді, я забув, що налізавою травень, ми щось допомогли нашої пресі. Але коли я собі це нагадав, то в мене є довг для "Укр. Роб. Вістей"; то мені аж стало шкода.

Одного дня в місяці травні прийшов знову до мене товариш А. П. і запитав мене, чи я читаю робітничу пресу? Я відповів, що читаю "Укр. Роб. Вістей". Тоді звернувся до мене мій товариш, чи я вже робив який мій товариш, чи я вже робив який мій товариш, щоб прийти з допомогою

ДОМАГАЮТЬСЯ РЕЗИГНАЦІЇ ОРТИНСЬКОГО.

Канора, Саск.

В суботу, 5. червня, відбувся в Мікало, Саск., Слайдін Гил Монісипаліті ч. 273 канселменський мітинг, на якому було похвер 200 податківців, котрі, домогалися, щоби старий рф Ортинський, відомий український патріот, який має ставати перед судом, резигнував. Але цей не хотів резигнувати і вкінці дійшло до того, що аж покинули в Канори пошлю, щоби та втихомирала розбурханіх громадян. На цю справу не закінчили. Податківці настоювали діла на своїх домоганнях, а вкінці добились таки до того, що вибрали з поміж себе комісію, яка має зробити в вище сказаному муніципалі ревізію, з чого правдоподібно буде ще більше квати, як попередню. Розслідження мали-би підлягати всі справи від 1922 р.

Тепер я відзнаюся до чесних робітників і фермерів, яких патріотично дурисувати заговорюють, щоби вони просунулись до своїх суні і взяли собі на увагу те, що стається в Слайдін Гил Монісипаліті. Там порядкували самі визначні патріоти, а насалди з того такі, що вже двоє з них сидять у тюрмі, а один має заплатити 1000 дол., а що до решти, то ще не знають, що з ними станеться. Це покаже найбільша будучиність.

Отож моїм кінцем до всіх чесних робітників і фермерів є: Товариші! Не вірте тим, що цілі роки нас обурювали, а вступають у робітничо-фермерську організацію, де будемо разом боритися о поліпшення нашої долі — шкільної освіти і організації. В протиним разі нас аде те, про що вище писався. Ті, що замовляли нас ріжкими патріотичними словами, на цім тіхенькому обріді "громадської каси, що тепер сама баче."

Колі прийде критична хвиля, щоби не нарікали на нас нікого, що німа ніхто справи не роз'яснює, бо яка працюючих, що гуртується коло робітничо-фермерських організацій, яка здала нам на зло.

То-ж так має ука — хай слухає! Ваш за злуку всіх працюючих, Іван Мозов.

МОЇ ПОНАТТЯ ПРО "БЕРКУТА"

Сейнт Джан, Н. Б.

Ще минулого року, коли товаришка П.-к. була у Вінніпегу, я просив її, щоби вона відслала мені твори Франка і мені їх надіслала. Але т-ка П.-к не могла якоюсь потрібним книжкою відкупити і хотів і цьому не радий був, що не дістав книжок, то однак мусів з цим погодитися.

Минуло від тоді не багато часу, як і я був тим щасливим, що мав нагоду бути самим в столиці українського робітничо-фермерського руху Канади, у Вінніпегу. Це була найбільша моя радість в моєму житті. Я радів так, як тоді, коли вперше взяв мене батько з собою і поїздив мене в возі з горшками до міста Збаржа. Тільки, що тепер ставив я собі непокоїчу питання, чи я виконаю наложений на мене обов'язок.

Будучи у Вінніпегу на з'їзді, я мав нагоду познакомиться з ходом праці в організації, а також з товаришаними делегатами, що поїздили з цілю Канади на тойка з'їзд, відтак з товаришаними студентами з В.О.К.

Колі я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

ВІСТІ З ДІТРОИТ, МІШ.

Вест Форт Вайн, Онт.

Вже так багато цисалося про найбільшого капіталіста на кулі земській, того найбільшого вискувача з Злучених Держав, Генрі Форда, що не варту більше розписувати про нього. Але мимо цього я від себе бажаю-би ще поділитися хоч кількома словами з товаришами про цего великого вискувача робітничої праці.

Дуци з роботи трамваем (з заводу Форда), чуку на дворі великий галас продаючи газет. Вони кричать: "Генрі Форд райтс еври дей". Запикався і я, що пан Форд пише, пошлює два центи і купив собі "Дітройт Таймс". Читаю слова Форда: "The great to-day, the greater to-morrow". Вірю, що Фордові так, але не робітничим. Однак я ще вірю в те, що нині чи завтра прийде час, що робітничтво побачить свого кривдця і відплатиться за неї всім таким, як Форд.

Придивитися у Фордових заводах, то нема такого дня, щоби не було похверив якого робітника. Хоч є всюди написи "Ворк сеф", але як можуть робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

На другий день я купив також "Таймс", щоби перечитати продовження писання Франка. В цим числі написав Франк, що він добрий, як дбає про свого робітника, "розтолкував", що праця тяжка не шкодить і т. ин. А про те, що робітничі в Беркуті в його фабриці падуць на пів мерті — не писав.

Тоді я знайомився з одним тов. студентом, він звернув на мене назвицю більшу увагу, а навіть це назвицю дало йому привід запитати мене, чи я читав коли, "Захара Беркута".

Я зараз похверив, бо мені стидно стало, що я не читав. Стало мені дуже неприємно і я питав сам себе, чи на світі така книжка. Але голова зборі робітничі робити уважно, коли нагадує і ще кричати на них як на худобу.

ВІСТІ З ПІДКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

ЩО РОБЛЯТЬ З КОМУНІСТАМИ.

Недавно судив чеський суд на Підкарпатті після закону про охорону республіки комуніста, д-ра О. Бадана, редактора "Карпатської Правди". Бадан, уроченець Східної Галичини, покінчив студії в Празі, а тому, що був членом чеської соціал-демократичної партії, за старанням осц.-дем. посла із Підкарпаття, інж. Немеса, дістав ще в 1923 році чеське громадянство і відбував адвокатську практику. Колі при кінці минулого року він вступив в комуністичну партію і став редактором "Карпатської Правди", пославши на нього з сторони чеських фашистів наклепи, погрози, цькування, доноси і т. д.

В наслідок того чеський суд засудив його на 2 місяці тюрми та не зважаючи на те, що він має чеське громадянство, рішив видати його до Польщі. Ужгородська поліція устроїла зараз-же підступ, хотіла заманити Бадана на поліцію, там арештувати його і відставити в руки польських жандармів. Колі Бадан скрився з ужгородської поліції урядила за ним лова, але безуспішно.

Відобрання громадянства не дається оправдати жадним законом, ані адміністраційним розпорядженням. В наслідок нагінки за Баданом не появилася в час чергове число "Кар-

патської Правди". От що робиться з комуністами!

СТАРАЮТЬСЯ ЗНИЩИТИ ОСНОВУ ПІД АВТОНОМІЮ.

Майже вся українська преса з Підкарпатської України зазначає з обуренням цей факт, що чеський уряд носить ся серіозно з гадкою скасувати всі дотеперішні жупанські уряди на Підкарпатті, а створити тільки одну ужгородську жупу. Преса протестує проти наругування чеським урядом давню установлену адміністрацію і каже, що зміни в адміністрації може робити лише автономний еоїм на Підкарпатті.

Цей крок уряду пояснюють собі на Підкарпатті тим, що чеський